

283894 - حکم استفاده از اپها و سایت‌هایی که مدعی شناخت ویژگی‌های شخصیتی دوستان شخص

هستند

سوال

می‌خواهم دربارهٔ اپها و سایت‌هایی که این روزها بسیار بر روی فیس‌بوک دیده می‌شود سؤال کنم. این برنامه‌ها مدعی است که چیزهایی دربارهٔ وضعیت شخصیتی دوستان می‌داند، مثلاً: فلانی اسرار را حفظ می‌کند و فلانی بیشتر از همه به تو وفادار است و همیشه از تو دفاع می‌کند و فلانی مثل این است که برادر دوقلوی تو باشد و فلانی باعث شادی تو می‌شود... حکم به اشتراک گذاشتن چنین چیزهایی چیست و حکم شرع در این باره چیست؟ آیا همان حکم ابراج و فال‌گیری را دارد؟

پاسخ مفصل

الحمد لله.

این برنامه‌ها را استفاده نکرده و ندیده‌ایم.

اما، به طور کلی چیزی که به قطع می‌دانیم این است که غیب را کسی جز الله نمی‌داند، بنابراین کسی نمی‌تواند این را بداند که فلانی راز تو را حفظ می‌کند یا به تو وفادار است یا برای تو شادی می‌آورد مگر آن‌که با او از نزدیک آشنا باشد و مدتی با او بوده باشد یا این‌که خودت برخی از اطلاعات را دربارهٔ آن‌ها به شخص مورد نظر داده باشی، با این حال این‌گونه شناخت‌ها در دایرهٔ گمان می‌ماند نه قطعیت.

مثلاً اگر بگویی: هنگام دیدن این دوست خوشحال می‌شوم و وقتی از او دورم ناراحتم، این یعنی: او برای تو خوشبختی می‌آورد!

و اگر بگوییم: فلانی با دردهای من درد می‌کشد و در سختی‌ها در کنارم است و در مشکلاتم به من کمک می‌کند و در نصیحت و راهنمایی‌ام کوتاهی نمی‌کند.

به تو خواهند گفت: آنچه به نظر می‌آید این است که او به تو وفادار است، اما تنها خداوند به درون‌ها آگاه است.

اما همان طور که می بینی این ها همه بیهودگی و تحصیل حاصل یا غیب گویی بیشتوانه است. بر این اساس این برنامه ها از دو حالت خارج نیستند:

نخست: این که این برنامه ها ویژگی های شخصیتی دوست تو را بر اساس داده ها و اطلاعاتی که خودت به این برنامه ها می دهی به تو می گویند که هر کسی توانایی این کار را دارد، اما آن چه که هست، این حکمی است بر اساس ظاهر و ممکن است در حقیقت چنین نباشد. چه بسیارند فریب کارانی که در ظاهر دوست امانتدار ظاهر می شوند اما در حقیقت چنین نیست.

کم نبوده اند کسانی که عمری در حق دوست خود خوبی کرده اند سپس دوست او سر یک گناه یا یک اشتباه همه آن خوبی ها را فراموش کرده و جز همان بدی را یاد نمی کند و همه خوبی هایش را فراموش می کند.

و دوم: این که این برنامه ها بر اساس این داده ها نباشد و بلکه تنها نام آن دوست و تاریخ تولد یا تصویر او یا تصویر حساب کاربری اش را به برنامه بدهی تا آن برنامه ویژگی های آن دوست را به تو بدهد که این کاملاً نوعی کفایت و ادعای غیب است و استفاده از این برنامه ها و باور کردن آن جایز نیست، زیرا در حدیث صفیه بنت ابوعبید به نقل از یکی از همسران پیامبر - صلی الله علیه وسلم - آمده که پیامبر - صلی الله علیه وسلم - فرمودند: «کسی که به نزد پیشگویی برود و از او درباره چیزی بپرسد نماز چهل روز او پذیرفته نمی شود» به روایت مسلم (۲۲۳۰).

و از ابوهریره - رضی الله عنه - روایت است که پیامبر - صلی الله علیه وسلم - فرمودند: «آن که به نزد پیشگو یا کاهنی برود و آن چه می گوید را باور کند، به آن چه بر محمد نازل شده کفر ورزیده است» به روایت ترمذی (۱۳۵) و ابوداود (۳۹۰۴) و ابن ماجه (۶۳۹) و آلبانی در «صحیح ترمذی» آن را صحیح دانسته است.

پیش تر در پاسخ به سؤال شماره (121011) به بیان تفاوت تحلیل شخصیت که بر اساس روش های علمی صورت می گیرد و نوع دیگری که نوعی کفایت است پرداخته ایم.

والله اعلم